

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת ויגש תשב"א
גליון תכ"ז

יו"ל ע"י "מכון נועם אמרים" סאסוב
רח' קדושת יו"ט 1, קרית ישמח משה, גני תקווה
טל: 052-768-8014 | פקס: 03-736-1653
dtsassov@gmail.com

מכון
נועם אמרים

להוצאת ספרי רבנו"ק
קרית ישמח משה
סאסוב

זמנים לשבת פרשת ויגש

מוצאי שבת ו"ת	הדלקת נרות	
5:54	4:20	ישמח משה
5:58	4:06	ירושלים
5:46	4:16	ניו יורק
5:08	3:41	לונדון

העורכים העוסקים במלאכת הקודש

הרב יקותיאל יהודה גנזל

הרב אפרים פישל וורטהיימר

הרב חנוך אלימלך גרינפלד

הרב יחיאל קליין

הבח' דוד גמינדר

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

שעות רבות וכסף רב מוכנסות בעריכת הגליון שיצא בטוב טעם ודעת ובשפה ברורה, לכן פונים אנו בבקשה לכל אנ"ש לקחת חבל בנעימים ולהשתתף בהוצאות להפצת הדא"ח, ונאה הדבר ומקובל לתרום בעידן דחדוותא בעת שמחה או לעי"נ יקיריכם אנא צרו קשר עם המכון ושאו את נדבת לבכם

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

צעידן רעווואַ דרעוויין, פרשט ויגש, תש"פ

צאצאיה כן פקוד היום

האבות הקדושים סללו דרך לתפילותינו

האחים חטא וגנב, יתר האחים מה פשעו שיהיו נידונים להשתעבד כעבדים. הלא כפיהם נקיות.

התמיהה ממשיכה בתשובתו של השליח אשר השיב לאחים (פסוק י) **ויאמר, גם עתה בדבריכם בן הוא, אשר ימצא אתו יהיה לִי עבד ואתם תהיו נקיים.** ושוב עולה תמיהה, שכן הוא אומר להם **בדבריכם בן הוא, ואז משנה ממה שאמרו הם, ופוסק שאשר ימצא אתו, יהיה לִי עבד** ולא יהיה נידון למיתה כפי שאמרו הם. ואילו הם דנו את עצמם להיות עבדים והוא אומר להם **ואתם תהיו נקיים.** אתמהה.

ועוד אינה פוסקת התמיהה. מאוחר יותר כשהם מובאים לפני יוסף פונה יהודה ומדבר אל יוסף ואומר לו (פסוק טו) **מה נדבר ומה נצטרק, האֱלֹקִים מַצֵּא אֶת עֲבוֹדָיךָ, הֲנֵנו עֲבָדִים לְאֲדֹנָי, גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגִּבְעֵי בִידוֹ.** הלא רק מקודם אמרו שהנמצא בגניבתו יהיה נידון למיתה וכעת הוא אומר **שאשר נמצא הגביע בידו גם הוא יישפט להיות עבד.**

מחלוקת יוסף והשבטים

את כל הדברים הללו נבאר על-פי מה שכתב הפרשת דרכים בדרך דרוש לבאר שהמחלוקת והוויכוח שהיה בין יוסף הצדיק לבין אחי, השבטים הקדושים, לאורך כל הדרך, היתה האם יש להם באותה שעה של קודם מתן תורה, דין של בני נח או שמא כבר נוהג בהם דין ישראל. יוסף הצדיק סבר שיש להם דין של בני ישראל על כל המתחייב ומשתמע מכך, ואילו השבטים סברו שדינם כבני נח שאינם מחוייבים אלא בשבע מצוות בני נח.

לגבי בן נח מצאנו פסק מפורש שפסק הנשר הגדול, הרמב"ם (פ"ט מהלכות מלכים ה"ט) שכן נח מתחייב מיתה באם הוא גונב. כי מיתתו היא

דין ודברים רב תמיהה

בפרשתן מתואר גליוו של יוסף הצדיק בהיותו משנה למלך מצרים, אל אחיו אשר לא היכירוהו (מד, ג-ה) **ויאמר יוסף אל אחיו, אני יוסף. העוד אבי חי. ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו. ויאמר יוסף אל אחיו, גשו נא אלי, ויגשו. ויאמר, אני יוסף אחיכם אשר מברתם אותי מצרימה, ועתה על תעצבו ואֵל יחר בעיניכם כי מברתם אותי הנה כי למחיה שלחני אֱלֹקִים לְפָנֶיכֶם ונרצה להבין מה כוונתו באמירתו אל אחיו 'ועתה אל תעצבו', במה הוא מנחמם שלא יתעצבו - כי למחיה שלחני אֱלֹקִים. לברר את הדברים ביתר ביאור.**

בפרשת מקץ (מד, ד-ו) מסופר על אחיו יוסף שגביע כסף הוטמן במכוון בשקיהם. ושם נאמר - **הם יצאו את העיר, לֹא הרחיקו, ויוסף אמר לאשר על ביתו, קום רדוף אחרי האנשים והשנתם, ואמרת אליהם, למה שילמתם רעה תחת טובה... ויאמרו אליו, למה ידבר אדוני בדברים האלה, חלילה לעבדך מעשות כדבר הזה. הן כסף אשר מצאנו כפי אמתחותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנוב מבית אדוניך כסף או זהב. אשר ימצא אתו מעבדך ומת וגם אנחנו נהיה לְאֲדֹנָי עֲבָדִים.** והתמיהה הלא היא צפה ועולה מאליה, כפולה ומכופלת. תחילה, מה זאת אשר אומרים השבטים שמי שהגניבה תימצא בידו, ימות. היכן מצאנו שדינו של הגנב למיתה, הלא מי שגונב החובה עליו להשיב את הגולה - **והשיב את הגולה אשר גזף.** ואף אם אין לו די להשיב - **ונמכר בגניבתו.** ואולי יקנסוהו לאוסרו בבית האסורים, אולם מיתה כעונש על גניבה, מאן דכר שמה? ותו, אף אם ימצא שאחד

בחלוף השנים וכעת נרחיבו עוד, להעמיק בו בעומק מחרישת הדעת.

בין לישראל לעמים

ברצוננו נעמיק מחשבה להבין את הבדל המהות בין ישראל לבין בני נח, מדוע יש חילוק ביניהם, הלא כולנו, כל בני אנשא, יצירי כפיו של הקב"ה, מזרע זרעו של אדם קדמאה ורוב בני העולם הם מצאצאיו של אברהם אבינו ע"ה, אב המון גויים. ומה אפוא החילוק בין ישראל לעמים, בין דין ישראל החל על בני ישראל לבין דין בני נח החל על אומות העולם.

בחילוק המהות נוכל לבאר שבני ישראל זכו קבל את מנת התפילה, את כוח התפילה אשר יכול לשבר על המחיצות ולבטל כל הגזירות. כפי שאנו רואים אצל מרדכי הצדיק, בעת שחפפה על ראש בני ישראל גזירתו האיומה של המן הרשע, נראה אליו אליהו הנביא ומרדכי שאלו האם נחתמה הגזירה בחותם של טיט או בחותם של דם, כי בני ישראל, על ידי תפילותיהם ומדעותיהם מסוגלים לבטל גם גזירה אשר כבר נחתמה בחותם של דם. וכפי שגילה נסתר הר"ק הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע שגם כאשר נחתמה גזירה בחותמת עבה וקשה, מעלים הצדיקים את הגזירה בתפילותיהם אל עולם עליון יותר, שם נהפך החותם לחותם של שעווה אשר נמס במעיין התפילות והדמעות וסר צל הגזירה מעל ראש בני ישראל, בזאת התייחדו בני ישראל, באותו כוח תפילה פלאי ורב כוח.

לא כן אומות העולם, בני נח, אשר אין להם את כוח הפה, לבטל כמה גזירות, וכל גזירה וגזירה הנגזרת עליהם, יוצאת אל הפועל. כי אינם מסוגלים לבטל גזירות.

ואם תתמהו, הלא כאשר שיגר הקב"ה את יונה הנביא לנינווה, מקום מגורי הגויים החוטאים, לעוררם לתשובה ולתפילה, מצאנו שהתעוררו הגויים ואכן הגזירה שנגזרה על רשם התבטלה. התשובה היא שישם היה מקרה יוצא דופן בכך שגם אז כיון הקב"ה אל בני ישראל, ברצותו שיראו את מעשי אנשי נינווה שחטאו ושבו בתשובה והתכפר להם ומהם ילמדו את דרכי התשובה

כפרתו על גניבתו. עוד פסק (שם, הלכה יד) שבן נח הרואה את חברו עובר עבירה ואינו מוחה בו, הוא נתפס בעונו ונידון כמותו, כלומר, אם בן נח רואה חברו גוזל והוא אינו מוחה בו למונעו, אף הוא מתחייב מיתה כיוצא בו. בכך הוא מבאר את הסיבה שבני יעקב, שמעון ולוי, הרגו וטבחו את כל יושבי העיר שכם על דבר עונו של שכם בן חמור אשר עינה את אחותם, דינה. "ומפני זה נתחייבו כל בעלי שכם הריגה. שהרי שכם גזל והם ראו וידעו ולא דנוהו".

כעת נוכל להבין באורח פלא את דבריהם של השבטים אשר מיהרו לגזור שאשר ימצא אתו מעבדיך ומת - כי הם סברו שדינם כבן נח ובן נח נהרג על הגזל. ואם אכן אחד מהם נכשל וגזל, דינו במיתה. ואילו על עצמם לא גזרו מיתה אלא הקלו בעונשם, למרות שלא מיהו בו ועליהם להיות נתפסים עמו בעונו, מאחר והם הקילו בעצמם ולימדו זכות על עצמם בכך שכאשר מצאו את הכסף באמתחותיהם בפעם הקודמת, הם השיבו אותו לידי יוסף וממילא אי אפשר לחשדם שהם קשורים לגניבה כי אם מספק ועל ספק יספיק להם עונש לשמש כעבדים כל ימיהם, כאשר רק זה אשר תימצא הגניבה באמתחתו, יהיה נידון למיתה, כדון בן נח שגזל.

אולם שליחו של יוסף טען כלפי האחים את דעתו של יוסף אשר חלק עליהם כ"ב שנים קודם לכן בטענו שיש להם דין ישראל ולא דין בן נח. ויאמר השליח גם עתה בדבריכם בן הוא עדיין נמשכת אותו מחלוקת דברייכם, כאשר אתם אומרים שדינכם כבן נח ואילו אדוני יוסף סובר שדינכם כישראלים גמורים. וממילא אשר יימצא אתו יהיה לי לעבד ולא ייהרג, כדון ישראל שאינו נהרג אלא נמכר בגניבתו אם אין לו להשיב. ואילו אתם תהיו נקיים כי בן ישראל שלא מיהו בחברו אינו נידון עמו. אולם יהודה טען לעומת יוסף שעדיין מספק שמא בני נח הם, אמנם אין לו להרוג את בנימין אלא ישעבדנו לעבדות אולם גם הם, האחים, יהיו עבדיו מספק - הננו עבדים לאדוני, גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו. כביאור הזה פירשנו כבר

יוסף ואף סכל בבית פוטיפר ובבית האסורים. אף דוד מלכא נרדף רדיפות נוראות וביקשו את נפשו והיה עליו לעבור תלאות ונדודים עד אין סוף. והדעת תמהה, מדוע עברו עליהם, קדושי עליון, כל הצרה ומדוע מצאתם כל התלאה הרבה הזו. הלא קדושים היו ונקיים בצדקותם.

מבאר הייטב לב' את חסדי הבורא הטמונים בהנהגה קשה זו אשר הנהיג בחיי הרועים הנאמנים, אבות האומה. ברצותו יתברך להקדים רפואה למכה ולהמציא מזור לבני בניהם במהלך הדורות כולם שיוכלו להינצל מכל צרה ועקתא ומכל צער, חולי, רדיפה ומכאוב.

ידע הבורא יתברך שבדורות הבאים יסבלו בני ישראל מצרות שונות ומשונות, כל אחד וצרתו האישית. היהודים יפרשו ידיהם השמיימה ויצלאו לפני מלך שומע תפילה שירפאם ויושיעם מצרתם. כאשר תעלה שוועתם אל האלוקים, יעמוד השטן המשטין ויקטרג כנגדם לאמור:

"וכי צריכה תפילתו להתקבל, וכי ראוי הוא להיוושע מצרתו ולהתרפא ממכאובו. הלא לא בחינם ולא לריק באה לו הצרה הזו כי אם על ידי חסרונו ועוונותיו. יסבול נא ואל ייוושע למען יתכפרו עוונותיו. כי הרי לא חשוד קודשא בריך-הוא דעביד דינא בלא דינא". אשר על כן הקדים הקב"ה והלקה את האבות הקדושים הצדיקים והנקיים בכל הצרות והתלאות הרבות אשר עתידות לעבור על בניהם והם, אבות האומה, ראו ברוח קדשים את אשר יקרא עד אחרית הדורות והבינו שעתידים בניהם ללקות, בכלל ובפרט, בצרות רבות ומשונות. וכשעמדו בתפילה לבקש מאת הבורא יתברך שממצוקותיהם יצילם, כיוונו בתפילתם על בניהם עד סוף כל הדורות כאשר בתפילתם זו הם סוללים פתח ודרך שאף תפילות בניהם בדורות שאחריהם, תתקבלנה לפני המקום בזעקם על צרותיהם הללו, משכך אין כל רשותו לשטן להשטין ולמנוע את תפילות בני ישראל הזועקים בצר להם, כי התפילות עולות ובוקעות חלוני רקיע, בזכות האבות הקדושים ותפילותיהם שלהם. תפילותיהם הגדולות והנשגבות הן הנה העומדות לימין כל יהודי המתיסר ומצטער ואין

שגדולה שגבה כל-כך עד שהיא מצלת את האדם מן המוות אל החיים. כפי שלמדו במדרש תנחומא (פרשת האיונו), וכפי שאנו מוצאים במסכת תענית שלומדים דרכי תענית ותשובה בלבישת שק, מאנשי נינוה שכך נהגו. אבל באמת אין כל כוח ותוקף לתפילות אומות העולם ואין בידם כל אפשרות לבטל גזירות רעות אשר נגזרות עליהם.

אם נחשב מניין תיבות בן ישראל בצירוף תיבת תפילה נמצא סך אלף קי"ח אמור. מכוון כמניין תיבות הכתוב הוי"ה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו עם הכולל. ללמדך את כוחו של בן ישראל כאשר הוא נושא תפילה לבורא שהוא זוכה לישועה, ה' הושיעה גם כאשר חופפת גזירת המלך גזירת המלכות הרוצה לעשות כליה בבני ישראל, מסייעת כוח התפילה הנענית יעננו ביום קראנו והישועה הגדולה הנה קמה וגם ניצבה.

האבות בתפילותיהם סללו דרך

ברצוני לצרף אל הדברים את דברי קדשו של זקה"ק מרנא הייטב לב' זי"ע דברים נודעים אשר חשיבותם רבה. דברים אשר נכון יהיה לחוקקם על לוח הלב במיוחד בימים אלה, כאשר בני ישראל עוברים ימים שאינם קלים, ומי יודע מה עוד צפון לבוא עליו.

ביאר הייטב לב' את תיבות הברכה - בורא נפשות רבות וחסרונן, על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי. בהקדימו להביט על סיפור חיי האבות הקדושים, רועי אבן ישראל, אברהם, יצחק ויעקב, משה ואהרן, יוסף ודוד. אשר אנו מוצאים שעברו עליהם סאות של תלאות וייסורים מכל התלאה והצרה אשר יש בעולם. הם סבלו משנים של ציפייה לזרע-של-קיימא, מרדיפות רבות, סכנות חיים, לא אחת ראו כבר את המוות בעיניהם. הם סבלו מעניות ומשפלות ומביזיונות. אברהם אבינו נזרק אל כבשן האש כאשר רצו לשורפו חי. יצחק ראה את המוות נגד עיניו בשעת העקידה. יעקב אבינו איבד את בנו מחמל נפשו למשך שנים רבות ואף רחל מתה עליו בדרך, הוא יצא לגלות ושנותיו היו רעים וקשים. יוסף הצדיק עינה בכבל רגלו, לעבד נמכר

אברהם ואת שרה - כעת חיה ולשרה בן, שלשנה הבאה הם יזכו וייוולד להם בן. ולאאורה, אם כבר נולד יצחק בדרך נס, מדוע היה הנס צריך להתארך עד שתשלים שרה את ימי המתנתה לוולד ורק כעבור שנה האיר ביתם בתינוק שנוולד; הרי אם כבר מושדד הקב"ה את דרכי הטבע ומוליד בן לאברהם בן מאה ולשרה בת תשעים, כבר יכול היה להגדיל את הנס בכך ששרה תלד על אתר בעוד המלאך שם וכבר יצווה אותם לקרא את שמו יצחק. הלא דבר הוא.

לענייננו יבואר בדרך נפלאה. כי במכוון לא עשה הקב"ה נס מופלג שתלד שרה על אתר אלא השלים ימי עיבורה כדרך נשות העולם. זאת כדי שבחודשי העיבור תעתיר שרה ותבקש מאת הבורא יתברך שימלאו ימיה מתוך בריאות שלימה ואף הלידה תבוא שלא על-ידי תקלה וסכנה. וזאת כדי שתפילותיה תפלוסנה דרך לזרעה אחריה לדורות עולם, שכל בת ישראל שתצטרך לישועה בעניין זה, תוכל לפעול בריאות איתנה והצלה מכל סכנה בזכות אותן התפילות שהעתירה שרה, אם כל ישראל. וזה הביאור בדברי הפייט **ובכן וה' פקד את שרה כאשר אמר** הוא פקד את שרה דווקא כעבור שנה ולא על אתר, כאשר אמר ביד המלאך, וזאת בכדי **יצאצאיה בן פקוד לטוב היום, קדוש** כדי שתעמודנה התפילות לזכות ולמגן לצאצאיה עד סוף הדורות כולם שיזכו בזכות התפילות הללו להיפקד בדבר ישועה ורחמים ויבקעו חלוני רקיע כאשר תפילתם תצטרף לתפילותיה הסוללות של שרה אמנו עליה השלום.

יוסף פעל לדורות עולם

למדנו שיוסף הצדיק סבר שיש להם דין ישראל ולא יבן נח, ואם יש להם דין ישראל - הרי יש להם כוח עצום בתפילתם כדרכו של בן ישראל העולה כאמור למספר התיבות הוי"ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו עה"כ. וממילא פנה אל אחיו ואמר להם **ועתה אל תעצבו אל לכם להתעצב על צרה זו שבאה עלי, צרת המכירה ליד מצרים וכל התלאה הרבה אשר עברתי, כי למחיה שלחני אלוקים... וישלחני אלוקים**

לו ליהודים כי אם להוסיף משלו תפילה קטנה נוספת על התפילות הנשגבות הללו - וכבר היא מתקבלת לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ברוח רחמיו וחסדייו.

זו הכוונה עמוקה בכרכה אותה אנו מברכים בתדירות, מהללים את הבורא, **בורא נפשות רבות** את הנפשות הרבות, נפשאת רברכתא, נשמת צדיקי עולם, האבות הקדושים ורועי ישראל. **והסרונן** - הקב"ה ברא את את מחסורם, את החיסרון אצלם כאשר הרבה היה חסר להם והרבה התייסרו והצטערו. נשאלת השאלה **על כל מה שבראת** מדוע אכן כה ברא ויצר הבורא שצדיקי עליון יסבלו בחייהם עד כדי כך. התשובה היא, **להחיות בהם נפש כל חי** כדי להחיות את נפשות בני בניהם, שעד סוף כל הדורות יוכל יהודי להיאחז בתפילת האבות הקדושים ולפעול בשמי ערבות להמתיק לו את חסרונו ולהושיעו מצרתו וממצוקתו.

צאצאיה בן פקוד היום

זהו סוד כוח התפילה שיש ביד כל אחד ואחד מישראל. יהודי בתפילתו לא על ריק הוא מתפלל אלא בתפילות האבות הקדושים הוא נאחו. על כן אל לו ליהודי לתפוס לשון ענוות-שקר לטעון שאין הוא ראוי לתפילה, כי אכן לא על זכויותיו הוא סומך בעת עמידתו בתפילה לפני הבורא יתברך, כי אם על כוח האבות הקדושים שכבר סללו עבורו את הדרך העולה במעלה צינורות התפילה. עליהם אנו סומכים, על הנפשות הרבות - הגדולות והקדושות.

השתא הכא בעת אמירת היוצרות בשחרית דיום ב' דראש-השנה, עלה במוחי בעת אמירת הפיוט: **ובכן וה' פקד את שרה. צאצאיה בן פקוד לטוב היום, קדוש**. שרה אמנו נפקדה בדרך נס כאשר מתחילה ציפתה ערירית שנים רבות וכת תשעים תלד, כאשר הגיע המלאך ובירך את

א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ציין: אנו אומרים את היוצרות במתינות וביישוב-הדעת ומתוך ריחוק להתבונן במילותיהם ובפירושיהם. וכי מה יש לו לאדם למור באמירת היוצרות, הלא ממילא לא יוכל לתת תנומה בעפעפיו ביום ראש-השנה, אף אם יסיים את תפילתו במהרה, כי הלא אין ישנים ביום ראש-השנה. לכן מן טוב להגיד את היוצרות במתינות ובכונה ראויה.

התורה ובכוח התפילה. כי אף התורה צריכה להיות בהתלהבות ובדביקות כדרך התפילה. ואם כי אמנם בניטל' שרינן, יום בו נהגו בתפוצות ישראל שלא ללמוד ושלא לעסוק בדברי תורה, אולם מנהגם של צדיקי בית בעלזא היה לומר תורה באם היה ניטל חל ביום השבת קודש. וצדיקים היו אומרים שהתורה שאנו לומדים לתפילה היא דומה. כי אל לו לאדם ללמוד מתוך הרגשת התורה כעול וכמשא כבד, כתינוק הבורח מבית הספר, אלא הלימוד צריך להיות מתוך התעוררות הלב, כדרכה של תפילה, מתוך התרוממות ומתוך חיבור ודביקות. על כן, משלמדנו את כוח התפילה שיש לבני ישראל עלינו להתעורר בימים אלה להתחזק הן בעבודת התפילה והן בעבודת לימוד התורה שתהא מתרפקת ורבת דביקות כתפילה.

יהא ה' בעזרנו, לקבל את כל תפילותינו לרחמים ולרצון. הצעירים אשר נמצאים כאן שמא אינם מבינים עד דקה את הדברים האמורים, עד כמה זקוק האדם להרבות בתפילות כדי לזכות לרחמים ולחסדים מאת הבורא יתברך. ולעולם לא יאמר אדם: אין תפילותיי שוות מאומה, כי לא מחכמה אמר כן. שהלא האבות הקדושים, רועים נאמנים, כבר הקדימו להעתיך ולפלאם דרך לכל התפילות אשר נתפלל לפני הבורא יתברך. הם ראו בימיהם שהנה, כעבור כך וכך אלפי שנים יעמוד יהודי ויהיה לו את הצרה הפלוגנית והמצוקה הפלמונית ועליו הם העתירו ועבור תפילותיו הם פילסו דרך. ואנו אין לנו אלא לצרף את תפילתנו שלנו אל תפילותיהם הנשגבות, כי אין אנו נענים בזכות עצמנו אלא בזכות אבות.

יעזור השי"ת שנוכל להתפלל כדת, כראוי וכנכון. שתהא נשיאת חן לתפילותינו לפני מרן דבשמיא, ותתקבלנה מתוך אהבה ורצון. שנוכח לפעול כל טוב, ושנשמע ונתבשר בשורות טובות אצל כל עם בני ישראל. כל אחד ומשאלות ליבו לטובה, ומתוך בריות גופא נוכח באלו הגופים לקדם פני משיח צדקנו, במהרה בימינו, אמן.

לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה, הקב"ה שיגרני הנה כדי שאתפלל תפילות רבות בכל עתות הצער והצרה אשר עברו עלי, ובכך סללתי דרך שיתקבלו תפילות כל בני ישראל בכל הדורות בצר להם. לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה, עד סוף כל הדורות.

ביתר עומק - בזהר-הקדוש וכן בסידור הארז"ל איתא שתפילה שלימה היא כל תפילה כדוגמת - **שמע ישראל הוי"ה אלוקינו הוי"ה אחד - ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**. אשר חלקה הראשון, שמע, נאמר בקול רם ואילו חלקה הנוסף, ברוך שם, נאמר בלחש. יחדיו מתייחדים בתפילה כזו הייחודים הנשגבים, הייחוד העליון והייחוד התחתון. ואם נחשב מניין תיבות **שמע ישראל הוי"ה אלוקינו הוי"ה אחד** נמצא מכוון כמניין הוי"ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו כי שני הפסוקים הללו מלמדים על תפילה שלימה, תפילה שפועלת, תפילה המסורה דווקא ביד בן ישראל שאף מניינו עולה כיוצא בזה. ואם נוסף אל פסוק ראשון של שמע גם את מניין התיבות - **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד** נמצא סך ב' אלפים תע"ו.

זה אשר כיוון יוסף הצדיק בדברו אל אחיו ובהרגיעו אותם לב ליעצבו ולבל יחר בעיניהם, כי הקב"ה שלחו למחיה, על מנת לאגור תפילות נשגבות ולפלאם דרך לתפילות בני ישראל לדורות הבאים. לכן אמר להם בלשון הזה **לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה**, תיבות הללו עולות אף הן כמספר **ב' אלפים תע"ו**. מדויק כמניין פסוק של **שמע** בתוספת **ברוך שם** - שהם יחדיו תפילה שלימה, כאמור. כי כך אמר יוסף לאחיו - התפללתי כאן תפילה שלימה עבור בני ישראל עד אחרון הדורות, תפילה שתעלה את תפילותיהם בצר להם, בעת מצוק ועצב

התחזקות לקראת ימי השובבי"ם

הדברים הללו הכנה נכונה היא לנו לימי השובבי"ם התכפים ובאים, ימי התשובה וההתעלות. כוח התשובה בימי השובבי"ם הקדושים הוא בכוח

ברכות מזל טוב לאנשי שלומינו כ"א בשמו הטוב יבורך

כ"ק אדמו"ר מאלעסק שליט"א
לרגל אירוסי בנו החתן **אלכסנדר סנדר טייטלבוים** הי"ו
עב"ג בת הרה"צ **בצלאל שטיינבערג** ז"ל ב"פ בשטומ"צ

הרה"צ ר' **יחזקאל בינג שליט"א**
ראש ישיבת המקובלים 'דברי שלום' בני ברק
לרגל הולדת הנכדה בת לבנו הרה"צ ר' **אהרן שליט"א** בשטומ"צ

ידידינו הרה"נ רודף צדקה וחסד העומד לימין כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
הרה"ח ר' **ברוך משה רייא שליט"א** מעיר שיקאגו
ולבנו בעל אכסניה של כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיקאגו הרבני הנגיד ידידינו
הרה"ח ר' **יהושע דוד רייא שליט"א**
לרגל הולדת נינתו/נכדתו
בת לחתנו הרה"ח ר' **דוד וואילגלערנטר** הי"ו

הרה"ח ר' **נחשון וואלף** הי"ו אלעד
לרגל היכנס בנו הבה"ח משולם זוסיא ני"ו לעותומ"צ

הרה"ח ר' **ברוך שכטר** הי"ו חיפה
לרגל נישואי בנו עב"ג בשטומ"צ

ידידינו הרה"ח ר' **אהרן יוסף קורניצר** הי"ו קרית ישמח משה
לרגל אירוסי בנו הבה"ח אברהם צבי ני"ו עב"ג בשטומ"צ

הרה"ח ר' **מנחם פישמן** הי"ו חיפה
לרגל נישואי בתו עב"ג בשטומ"מ

ידידינו הנכבד העסקן הנמרץ למען מוסדותינו הק'
הרה"ח ר' **שלמה יצחק לאער** הי"ו טראנטא
לרגל אירוסי בנו בשטומ"מ

כוס תנחומין

הרה"ח ר' **אליעזר שור** הי"ו
היושב ומבכה ע"פ אביו

משפחת גוטפריד ע"פ
הרה"ח ר' **שמואל ז"ל**
חתן הרה"ח ר' ישראל אברהם ויונפלד

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים